

mennesker, der er i konkrete situationer, hvor de nægtes indrejse i Danmark, men hvor man – hvis man kigger på den enkelte sag – må sige, at det ikke kan være rimeligt, at det menneske ikke kan komme ind. Der kan være tale om forfulgte jøder på grund af antisemitismen i Moskva, og Danmark accepterer ikke antisemitisme som gyldig grund til at få asyl i Danmark. Jeg skal nok lade være med at minde om, at man sendte jøder tilbage til Tyskland i 1938, men man sender dem altså tilbage til Moskva den dag i dag. Der er andre situationer, hvor mennesker bliver adskilt fra deres børn, bliver sendt forskellige steder hen i verden, osv. osv.

Vi kender alle de historier, og de historier er lige så rigtige som alle påstandene om, at der et eller andet sted i Danmark er en eller anden af fremmed herkomst, som udnytter systemet eller er voldelig. Men det er altså en del af virkeligheden, at vores regler er så stramme. Det synes vi kommer for lidt frem i diskussionen, og derfor må vi melde fra over for stramninger af indrejsekravene. Vi er imod illegal indvandring, vi er imod alle former for misbrug, og hvad ved jeg; men det er ikke det, vi snakker om, vi snakker om nogle konkrete situationer, hvor der ville ske det, at hvis vi gjorde indrejsereglerne strammere, end de er nu, ville vi komme i en helt uholdbar situation for det danske samfund.

Til gengæld har vi det helt fint med at kigge på integrationsreglerne. Det er helt fint, at man skal lære dansk, helt fint, at der skal klares noget med boligerne og med kommunerne og alt det. Her er vi bestemt villige til at være med, og regeringens udspil, som kom før valget, er vi bestemt positive over for. Men vi vil godt opfordre regeringen til at forsøge at lave denne pakke sammen med Venstre og De Konservative – ikke så meget af hensyn til Venstre og De Konservative, selv om vi gerne vil have dem med, men fordi den danske befolkning og bestemt også de grupper, vi taler om, har brug for den ro, der følger af at vide, at laver vi en ordening nu, skal den vare i en årrække, og man skal kunne stole på den.

Derfor er det vigtigt, at der kommer et forlig, og her må jeg så også i stilfærdighed sige, at alle må jo give noget i et sådant forlig, og Venstre og De Konservative må dæmpe deres tonefald lidt. Men det er klart, at man også skal have et eller andet i et kompromis, og jeg håber, at regeringen og V og K – naturligvis også gerne med hjælp fra os andre – kan nå frem til en ordening.

Det tredje var, at vi ønsker en reform af folkeskolen. Vi kommer selv med et udspil, men vi kan se af regeringsgrundlaget, at det er i meget god overensstemmelse med regeringens ønske om en bedre kvalitet i uddannelsessystemet, så det skal vi såmænd nok også få en god snak om.

Til gengæld er jeg lidt mere ked af det fjerde, nemlig jobfradraget, for det hørte jeg jo ikke mange positive signaler om, vil jeg gerne sige. Men vi mener stadig, det er nødvendigt at sørge for, at en gruppe mennesker i dette land, der ikke kan uddannes til at komme i arbejde, får nogle muligheder inden for nogle sektorer, hvor det i dag ikke kan betale sig at have folk ansat, og det er det, vores forslag til jobfradrag går på. Det er ikke alt det med, at der skal være større forskel, og alt det. Det kan være en udmærket bivirkning, men vores pointe er, at med den internationale konkurrence, vi kan se frem til, risikerer vi, at en gruppe mennesker bliver udstødt af det danske arbejdsmarked eller aldrig kommer ind på det, fordi de job, de er uddannet til, eller som det er muligt for dem at bestride, ikke eksisterer. Det er det, vi gerne vil være med til at forebygge, så regeringen kommer under alle omstændigheder til at høre det forslag, og så må vi jo vende tilbage til det.

Det er jo et meget rundt regeringsgrundlag, der er spillet ud med, og derfor er der også meget, man kan nikke ja til. Men jeg synes, det er dejligt, at regeringen slår fast, at det danske samfund er et samarbejdssamfund og ikke et modsætningssamfund – for nu at citere os selv. Der er jo et stort afsnit om samarbejde og ikke blot samarbejde i Folketinget, men også med arbejdsmarkedets parter osv.

Vi er glade for, at det i regeringsgrundlaget bliver understreget, at i et samfund som vort skal der også være plads til at være anderledes. Det skal være muligt for mennesker, der enten er handicappede eller på andre måder anderledes, at komme ind på arbejdsmarkedet, og de skal kunne deltage i samfundets funktioner, og her er det allervigtigste at tage udgangspunkt i menneskers ressourcer, altså hvad de kan.

Jeg kan ikke lade være med også i dag at hvide de sindslidende frem et øjeblik. Jeg synes stadig, det er vanvid, at man siger: De skal bare på en førtidspension, væk med dem, de kan ikke bruges til noget. Hvis sandheden er, at de måske kun er syge en måned om året eller en måned hvert halve år, hvorfor i alverden skulle de så ikke kunne udnytte de ressourcer, de har,